

*„Isten eljön, és lát bennünket.
Ő a Szent, az Igaz, a végtelen tökéletes Isten mégsem úgy néz reánk,
bűnösökre, hogy tekintetével elpusztít bennünket,
nem úgy jön el, hogy haragja vesszejével megver minket.
Mert amikor ránk néz az Isten, az Egyszülött Fiút látja,
és Őbenne néz minket.
Látja a kereszten önmagát engedelmesen,
az Atyának odaadott Bárányt,
látja a kedves Fiút.
Krisztus pedig magába fogadott minket,
beleölelt az Ő keresztjébe,
kiontott drága vérébe helyet adott nekünk
és tisztára mosott bennünket.
Krisztus arcán a mi arcunk vonásai tündökölnék.
Az Atya Őt látja, a feláldozott Bárányt,
a Hibátlant, a kedves Fiút, az Engedelmeset.
Őt látja, és Őbenne néz minket.”*

Évközi 12. vasárnap

Jer 20,10-13

Róm 5,12-15

Mt 10,26-33

A kegyelem hatása nem olyan, mint a bűnbeesésé

- halljuk Szent Pál szavait a Szentleckében.

Milyen a kegyelem?

Milyen a kegyelem hatása?

A kegyelem a halálból életre támaszt,

életre támasztja a sokaságot, a bűnösöket,

akik bűneikben lévén a halál börtönében szenvednek,

a sokaságot, akik bűneikben lévén ellenségei Istennek.

A kegyelem kiárad a sokaságra, és szentté teszi, igazzá az embereket.

A bűn pedig, egy ember bűne bűnössé tett sokakat.

A kegyelem azonban hatalmasabb, mint a bűn,

és a kegyelem élet, életet ad és örömet.

Íme, a kegyelem hatása nem olyan, mint a bűnbeesésé.

Akik bűneikben lévén igaztalanok, elveszítették a méltóságot,

hogy Istenhez tartozzanak,

nem méltók arra, hogy Atyának szólítsák Istent,

nem az Ő népe többet, idegenek Tőle,

akik bűneikben lévén a halálba, a kárhozatba merülnek,

Krisztus az Igaz, az ártatlan Bárány kedves és engedelmes áldozata erejében

Isten színe elé lépnek.

Isten eljön, és lát bennünket.

Ő a Szent, az Igaz, a végtelen tökéletes Isten mégsem úgy néz reánk, bűnösökre,

hogy tekintetével elpusztít bennünket,

nem úgy jön el, hogy haragja vesszejével megver minket.

Mert amikor ránk néz az Isten, az Egyszülött Fiút látja, és Őbenne néz minket.

Látja a kereszten önmagát engedelmesen, az Atyának odaadott Bárányt,

látja a kedves Fiút.

Krisztus pedig magába fogadott minket, beleölelt az Ő keresztyébe,

kiontott drága vérében helyet adott nekünk és tisztára mosott bennünket.

Krisztus arcán a mi arcunk vonásai tündökölnék.

Az Atya Őt látja, a feláldozott Bárányt,

a Hibátlant, a kedves Fiút, az Engedelmeset.

Őt látja, és Őbenne néz minket.

És ekkor az Atya tekintete kedves, kedvesen néz reánk.
Ez a kedvesség, az Atya tekintetének mosolygása a kegyelem.
Istenből árad a szentség fénye, az igazság mosolygása,
és ez a fény életre teremt bennünket, új életet ad,
örök élet, szent élet,
ez a fény fölemel bennünket Istenhez,
méltóvá tesz arra, hogy Isten gyermekei legyünk, és így kiáltunk: Atyánk!
Atyának szólítjuk Istent, az övéi vagyunk,
az Ő népe, az Ő családja, a gyermekei.

Íme a kegyelem, a kegyelem hatása.
A kegyelem hatása a sokakat, a bűneikben lévén ellenségeket,
a halálban sínylődőket, bennünket, fölemel az Életbe,
az Isten szentségének tündöklő fényébe,
és Isten kedvességének részesévé tesz minket.
Isten kedvességének örvendezünk, bemegyünk az atyai Házba,
és helyet kapunk az Ő asztalánál,
s az Atya az Ő örök életét, az örömét osztja meg velünk,
örökké kiáltjuk: Atyánk!
Ő pedig mosolyával, a kedvességgel, a kegyelemmel éltet minket,
s ez az élet az örök élet, a mi üdvösségünk.
Ámen.

2020. június 21.

Takács Gyula plébános atya